

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2012 roku — Gas przeciwko OHIM — Grotto (GAS)

(Sprawa T-92/12)

(2012/C 126/41)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: André Pierre Gas (Marsylia, Francja) (przedstawiciel: adwokat L. Levy)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Grotto SpA (Chiuppano, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie R 600/2009-1 w całości oraz o przekazanie sprawy do OHIM w celu ponownego jej rozpatrzenia w świetle przyszłego rozstrzygnięcia;
- obciążenie właściciela spornego znaku towarowego przyszłymi kosztami tego postępowania w całości i zobowiązanie go do zwrotu stronie skarżącej kosztów poniesionych przez nią do tej pory w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: słowny znak towarowy „GAS” dla towarów należących do klas 9, 18 i 25 — zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy nr 882548

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Grotto SpA

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku opiera się z jednej strony na stosowaniu art. 53 ust. 1 lit. a) i b); art. 8 ust. 1 lit. b); art. 53 ust. 2 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009, z drugiej zaś strony na zarejestrowanych we Francji graficznych znakach towarowych nr 1594704 i nr 1627459 „-GAS-BIJOUX” i „BIJOUX -GAS-” dla towarów należących do klasy 14 i 25.

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień i oddalenie wniosku o unieważnienie

Podniesione zarzuty:

Naruszenie art. 56 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 57 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009) i zasady 22 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 2868/95; naruszenie art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 40/94 oraz art. L714 ust. 5 lit. b) francuskiego kodeksu własności intelektualnej; naruszenie art. 73 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009), ponieważ Izba Odwoławcza kilkakrotnie naruszyła prawo i dokonała błędnej oceny w odniesieniu do dowodu używania wcześniejszego znaku towarowego w klasie 25.

Niepoprawne stosowanie art. 52 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 oraz naruszenie art. 53 rozporządzenia nr 40/94 i przepisów prawa francuskiego, to znaczy art. 2262 kodeksu cywilnego i art. L714 ust. 3 kodeksu własności intelektualnej, ponieważ Izba Odwoławcza dokonała nieprawidłowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Naruszenie art. 62 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza, podjąwszy decyzję o skorzystaniu z uprawnień Wydziału Unieważnień, nie powinna była ograniczyć swojej analizy wyłącznie do wcześniejszego prawa wynikającego z rejestracji znaku nr 1594704 ani też przekazać sprawy Wydziałowi Unieważnień do ponownego rozpatrzenia w przedmiocie innych podniesionych praw, które były przedmiotem wcześniejszej analizy.

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2012 roku — Gas przeciwko OHIM — Grotto (BLUE JEANS GAS)

(Sprawa T-93/12)

(2012/C 126/42)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: André Pierre Gas (Marsylia, Francja) (przedstawiciel: adwokat L. Levy)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Grotto SpA (Chiuppano, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 grudnia 2011 r. w sprawie R 620/2009-1 w całości oraz o przekazanie sprawy do OHIM w celu ponownego jej rozpatrzenia w świetle przyszłego rozstrzygnięcia;

— obciążenie właściciela spornego znaku towarowego przyszłymi kosztami tego postępowania w całości i zobowiązanie go do zwrotu stronie skarżącej kosztów poniesionych przez nią do tej pory w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „BLUE JEANS GAS” dla towarów należących do klas 3, 9, 14 i 25 — zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy nr 305050

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Grotto SpA

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku opiera się z jednej strony na stosowaniu art. 53 ust. 1 lit. a) i lit. c); art. 8 ust. 1 lit. b); art. 53 ust. 2 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009, z drugiej zaś strony na zarejestrowanych we Francji graficznych znakach towarowych nr 1594704 i nr 1627459 „-GAS- BIJOUX” i „BIJOUX -GAS-” dla towarów należących do klasy 14 i 25.

Decyzja Wydziału Unieważnień: częściowe unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylene decyzji Wydziału Unieważnień, częściowe unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego i oddalenie wniosku o unieważnienie

Podniesione zarzuty:

Naruszenie art. 56 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 57 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009) i zasady 22 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 2868/95; naruszenie art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 40/94 oraz art. L714 ust. 5 lit. b) francuskiego kodeksu własności intelektualnej; naruszenie art. 73 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009), ponieważ Izba Odwoławcza kilkakrotnie naruszyła prawo i dokonała błędnej oceny w odniesieniu do dowodu używania wcześniejszego znaku towarowego w klasie 25.

Niepoprawne stosowanie art. 52 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 oraz naruszenie art. 53 rozporządzenia nr 40/94 i przepisów prawa francuskiego, to znaczy art. 2262 kodeksu cywilnego i art. L714 ust. 3 kodeksu własności intelektualnej, ponieważ Izba Odwoławcza dokonała nieprawidłowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Naruszenie art. 74 rozporządzenia nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza orzekła *ultra petita* w odniesieniu do porównania towarów z klasy 14, co nie stanowiło przedmiotu wniesionego do niej odwołania.

Naruszenie art. 62 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza, podjąwszy decyzję o skorzystaniu z uprawnień Wydziału Unieważnień, nie powinna była ograniczyć swojej analizy wyłącznie do wcześniejszego prawa wynikającego z rejestracji znaku nr 1594704 ani też przekazać sprawy Wydziałowi Unieważnień do ponownego rozpatrzenia w przedmiocie innych podniesionych praw, które były przedmiotem wcześniejszej analizy.

Odwołanie wniesione w dniu 28 lutego 2012 r. przez Willema Stolsa od wyroku wydanego w dniu 13 grudnia 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-51/08 RENV, Stols przeciwko Radzie

(Sprawa T-95/12 P)

(2012/C 126/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Willem Stols (Halsteren, Niderlandy) (przedstawiciele: S. Rodrigues, A. Blot i C. Bernard-Glanz, adwokaci)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne;
- uchylene wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie F-51/08 RENV;
- uwzględnienie żądań zgłoszonych przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa przez Sąd do spraw Służby Publicznej przy ocenie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia art. 45 ust. 1 regulaminu pracowniczego oraz oczywistego błędu w ocenie, poprzez:
  - użycie kryterium nieprzewidzianego w art. 45 ust. 1 regulaminu (*ad* pkt 46 i 47 zaskarżonego wyroku)
  - uzasadnienie wyroku w sposób niewystarczający oraz podważający podział na dwie grupy funkcyjne przewidziane w art. 5 regulaminu pracowniczego (*ad* pkt 52–54 zaskarżonego wyroku);